

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19250/2024
16.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Миланов, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миљана Станојевић, адвокат из ..., ради утврђења права сталне службености пролаза, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1872/2023 од 27.02.2024. године, у седници одржаној 16.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1872/2023 од 27.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1872/2023 од 27.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 1874/21 од 13.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се установи право стварне сезонске службености пролаза пешице, трактором, мотокултиватором, као и другим пољопривредним машинама преко кп.бр., као послужног добра, уписаног у ЛН. бр. ... КО ..., у месту званом „...“ на име туженог, у два правца у мерама и границама, на начин ближе наведен у овом ставу изреке, што је тужени дужан да призна тужиоцу и омогући му несметан пролаз и коришћење наведеног пута. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да тужени уклони препреке у виду кочева и жичане ограде са напред наведене трасе пута кроз кп.бр. ..., те на тај начин омогући тужиоцу несметано коришћење његових непокретности кп.бр. ..., ... и .., уписаних у ЛН бр. ... КО ..., као и да се наложи СКН ... да установљено право стварне службености пролаза кроз кп.бр. ..., уписану у ЛН бр. ... КО ..., у напред описаним мерама и границама, упише у за то прописани катастарски операт и лист непокретности. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 503.450,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1872/2023 од 27.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а тиче се примене одредаба чланова 49. став 1, 50. став 1. и 53. Закона о основама својинскоправних односа. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Имајући у виду наведено, као и да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења права сталне службености пролаза, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права сталне службености пролаза поднета је 26.10.2016. године. У тужби није означена вредност предмета спора, нити је то учињено до окончања поступка пред првостепеним судом али је одређена судска такса на одговор на тужбу 950,00 динара.

У имовинскоправним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби није означио вредност спора нити је означена или утврђена накнадно до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Таксеном тарифом – тарифни број 1. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94...95/18), прописано је да се такса у износу од 1.900,00 динара плаћа за тужбу (одговор на тужбу - 950,00 динара) према вредности предмета спора до 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме је такса на одговор

на тужбу одређена у износу који одговара вредности предмета спора до 10.000,00 динара, што представља динарску противвредност износа који не прелази 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић